

Anvendelse af hetzhunde.

I Danmark har vi med enkelte undtagelser altid anvendt den samme hund til remarbejdet og til hetzen. Og når den hund der arbejdes med, er verdensmester til begge dele, fungerer dette også helt fortrinligt.

Jeg har i de senere år oplevet en del tilfælde, hvor hundeførere bruger to hunde, en til remarbejdet og en til hetzen. I Danmark er det især kendt, at Jørgen Lang har brugt en Bayersk Gebirgsschweisshund primært til remarbejdet og en ruhår til hetz. Jørgen har altid haft ruhåren i registret.

I Sverige mødte jeg på Nordisk Eftersøgningseminar Mikael Tham - svensker med mange eftersøgninger og stor erfaring. Han brugte en hannoveraner til remarbejde og ruhår eller sibirisk laika til remarbejdet.

I Tyskland har jeg også mødt en hundefører, der bruger en laika som hetzhund sammen med en hannoveraner til remarbejdet.

I Tyskland bruges ruhår sammen med hannoveranere af to hundeførere i Fyrstendømmet Lauenberg. Bl.a. bruges ruhår af Chris Bialke, der er ansat som schweisshundefører i det job som Herbert Bahnsen havde før. På Lüneburger Heide bruges en border terrier som 2. hund. Dog mest som en beskyttelse mod vildsvin for hannoveraneren.

Mikael Tham anbefalede en måde at bruge hetzhunden på, som jeg ikke før har fået omtalt som en gennemtænkt metode. Ved haglskud til råvildt, hvor der ikke er viden om dyret er ramt eller ej, ville han slippe hetzhunden på skudstedet; og hvis den kom tilbage uden resultat, ville han kontrollere med remhunden. Det samme ville han gøre ved f.eks. kæbeskud og løbskud på råvildt. Ud fra den vurdering at den erfarne hetzhund ofte arbejder sig frem til dyret, og at denne hunds mulighed for at fange dyret i sårlejet er rimelig stor.

Samme metode er anvendt gennem mange år også i Danmark. Forskellen ligger blot i, at hvis det mislykkes for hetzhunden, så arbejdes der videre med remhunden.

De forskellige hunderacer har jo forskellige anlæg, og hunde med anlæg for et roligt og koncentreret remarbejde efterfulgt af en skarp og lang hetz, når dyret flygter – undertiden over flere km.- er meget få.

Ved eftersøgning af råvildt, som jo er langt den talrigeste af de vildtarter vi eftersøger i Danmark, kræves en hund, som vil affange dyret. Men ved eftersøgning på kronvildt er det en fordel, at hunden vil stille dyret, og ikke forsøger at affange det.

De to schweisshunderacer, hannoveraner og bayer, er avlet til at stille dyrene, da de primært avles til brug på de større vildtarter. Mange af disse hunde fanger dog også råvildt, og holder det fast. Men en en hetzglad ruhår eller labrador vil ofte være bedre til at hetze råvildt end disse hunde.

Ved eftersøgning på f.eks. vildsvin vil en laika være en fortrinlig hetzhund, men næppe særlig god til råvildt.

Vi ved alle, at det hunden bliver brugt til, vil den også med de rette anlæg blive god til. Så en hund der fortrinsvis bruges til at hetze skadet vildt, vil også blive fremragende til dette arbejde. Og remarbejderen der stort set kun bruges til remarbejde, vil også blive god til dette. Så der er absolut muligheder i at bruge to hunde til eftersøgningerne. Dog kræver vi i Danmark, at begge hunde er registrerede i Schweissregistret, for at vi kan bruge dem i registersammenhæng.

Det samarbejde, som i dag er mellem hundeførere med en god remarbejder og en god hetzhund, skal vi fortsætte og udbygge.

Der er ingen grund til at betragte de schweishunde, der er gode remarbejdere, men ikke så gode til at hetze, som dårlige hunde. Ofte finder de frem til dyr, som hunden med de modsatte egenskaber ikke finder. Derfor er det vigtigt, at anvende hundene til det de er bedst til, og også at anvende de bedste hunde, når arbejdet er vanskeligt